

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Három álomablak

Meneküljünk az ablakon át
Üvege már réges-rég kitört
Az utunk pedig előre és lefelé vezet

Szomszédaink tekintetével most ne törődj
Nem védhet meg minket semmitől
És oka sem lesz semminek

Ezt a zuhanást most egyedül kell végrehajtanunk

*

A vizek ágyad anyagából erednek miközben álmodsz
Izzadni majd zubogni kezd a fa
A lepedővízesések halk morajjal érnek le a földig
S az ajtó rése alatt jutnak ki a folyosókra

Hold fénye hull fedetlen karjaidra
Hajadnak nem állja semmi útját
Ott halad a lepedőredők nyomában
Eggyé váltál ágyaddal s a belőle párolgó látomásokkal

*

Egy repülő Minótauros árnyéka a felhőkön
Felülnézetből a viharfelhők nyugodtabbak
A földön messze kövek csontvázai
Kiszáradt tavak elkőborolt kapuszárnyak
Lassú árnyékok a hideg tófenéken

TERÉK ANNA

Maja

Az öcsém
úgy tűnt el, egyik
pillanatról a másikra,
ahogy mindig is
szerettem volna.
Mint a mesékben:
láthatatlan lett.

Együtt futottunk haza,
egy zacskó tojásért
küldtek bennünket,
anyám a lelkemre
kötötte, ha elkezdenek
gránátozni, dobjuk el
a tojást és fussunk,
ahogy a lábunk bírja.

Futottunk, a zacskóban
reszketett tizenkét
tojás, útközben
egy tört csak össze.
És még láttam,
ahogy visszafordultam,
hogy a piactérnél
átfut a zebrán,
szétnéz, a járdához ér,
aztán volt az a robbanás
és az öcsém láthatatlan lett.

Csak egy tócsa
maradt a helyén
a járdán,
azt mondják a gránát
morzsákra tépi az embert.

Álltam és néztem,
azt a tócsát.

Semmilyen alakja sem volt.
néztem, kicsit félttem,
mert az a vér folyt
az én kezemben is.
Akkor már egy perce nem
tudtam elképzelni, hogy
mi is történt,
csak álltam.

Úgy vittek haza.
Annyira megijedtem,
hogy nem tudták
behajlítani a lábaimat.
Állva maradtam,
végig, egész nap,
úgy tettek ágyba.
Mikor az öcsém eltűnt,
én egész éjjel
állva aludtam az ágyban,
mint a lovak.

Azt hiszem,
ez tényleg csak
egy bűvésztrükk volt
az öcsém részéről.
És ha majd egy nap
a városon kívülre megyek,
ott fog állni a határban és
röhög majd rajtam,
mert hogy eltűnt,
mekkora trükk volt ez,
mekkora szenzáció!
Én meg tényleg
elhittem, hogy igaz.